

Giấc Mơ Của Những Người Chơi Lan

Những người chơi lan vô tình hay cố ý không những đã làm “thâm thủng” ngân sách gia đình mà còn bị biến đổi tâm tính nữa. Từ chữ “Chơi” “oan nghiệt” kia đã bắt đầu từ từ chuyển thành chữ “Mê”, rồi chuyển sang chữ “Ghiền” và khốn khổ thay nó biến thành chữ “Bệnh”, và Chúa ơi từ chữ “Bệnh” nó đã chạy sang chữ “Tật”. Một khi đã chuyển thành tật rồi thì không biết làm sao mà chữa, nên có thêm một chữ mới ra đời tặng cho họ nữa là: “Bó tay”!

Chẳng là dạo nọ, cô bạn tôi sau khi tiêu tốn quá nhiều tiền ở hội lan POE (Pacific Orchid Exposition) ra về lòng còn ám ức đã không mua được cây lan *Cyrtorchilum macrantha* phần vì đã thủng túi, phần vì cây này đòi hỏi độ ẩm khá cao và cành bông dài hơn thước tay lòng thông khó chỡ.

Không tin tưởng ở sức mình sẽ làm nó nở bông một lần nữa nên chị đành thôi. Đêm đó về chị mơ ngay. Chị bảo chị thấy mình

đi lạc vào rừng và nhìn thấy cây lan mọc trên vách đá cheo leo, dưới chân là thác nước đang cuộn cuộn chảy, bụi nước tung lên mù mịt. Mừng quá ở giữa rừng Việt Nam sao lại có loại lan này? Đùng là trời cho chị. Chị từ từ tìm cách trèo lên và lần theo những viên đá trơn trượt rong rêu phủ đầy. Ra gần đến nơi nhưng cục đá kia ngăn quá với mãi mà chưa tới cây lan. Chị ráng, xiu nữa thôi! Ráng thêm chút nữa, chút nữa và rồi chị trượt chân, tuột tay, chị la hét hoảng:

“Cứu! Cứu!”

Tay chị cứ nắm chặt tóc ông chồng bên cạnh mà giật. Anh chồng đang ngủ say giật mình tỉnh giấc:

“Em, làm gì thế, đang ngủ ngon mà làm gì thế?”

Chị hồn hên đáp:

“Em, em...té,”

“Té chỗ nào?”

“Té xuống thác!”

“Lại lan nữa phải không?”

“Đẹp! Ngủ đi!”

Chị im thin thít. Anh vùng vằng:

“Người gì mà ngủ cũng mê lan.”

Chị Vy, chị Huệ và tôi thỉnh thoảng hay ra Payless Nursery đi dạo. Chị Vy và tôi thích lan lắm, đi dạo cầu may nhưng chị Huệ thì chỉ thích cây, hoa kiểng mà thôi. Chị Huệ chỉ có vài cây *Cymbidium* bầy bạ cho vui, chắc có lẽ là chưa nhiễm bệnh.

Chị Vy kể:

“Hey nhỏ H, tuần trước chị đi Brookside Orchids, định đi xem cho vui ai dè rớt cuộc mua mùi mấy cây luôn.”

Tôi nói:

“Trời, đã vậy!”

Chị Vy:

“Ừ! Thế có đẹp không?”

“Đẹp”

“Tốn nhiều tiền không?”

“Tốn!”

“Thế anh có nói gì không?”

“Có!”

Chị Huệ liền nhảy vào:

“Ông nói gì kể nghe coi!”

Chị Vy liền kể như chia xẻ nỗi âm ức:

“Tao về đến nhà thấy không có xe ông, mừng rơn. Lật đật khiêng mấy cái cây vào cho lẹ, đang lum khum khiêng mấy cái cây thì thằng chả lên tiếng: “Em làm gì vậy?” Tao muốn đứng tim luôn. Thì ra ông mua đồ gì ở Homedepot nên để xe nhà người chị, mượn xe truck chở về.

Tao nói:

“À, em mua vài cây orchids.”

Ông chống nạnh hỏi:

“Vài cây là mấy cây?”

Tao trả lời:

“Mười lăm cây!”

Ông hét lên:

“Mười lăm cây, trời đất ơi!”

Chị Huệ:

“Rồi sao nữa?”

“Thì ông chửi cho tao một trận chứ sao!”

Chị Huệ:

“Thế mi nói gì?”

“Im lặng”

“Sao không nói lại?”

“Trời, chị muốn em ăn tát hả?”

Tức cười quá, tôi ôm bụng cười khanh khách:

“Lần sau chị đi phải nhớ tuyên bố đồng đạc dàng hoàng, như thế này này.”

Tôi chống nạnh lên, tay làm điệu bộ kéo cúp cái nón xuống, tay kia làm như đang xách cái giỏ bụi:

“Anh! ngày mai em đi mua lan!”

Bà chị em cùng phá lên cười khoái trá. Sự nhớ ra, tôi bảo:

“À, bây giờ cho tụi em về nhà xem lan đi chứ!”

Chị Vy cười thật to:

“Tao vừa kể chuyện trong giấc mơ đó!”

Lần khác chị Vy gọi điện cho tôi, bảo:

“Nhỏ H ơi, hồi nãy chị bị cái cây stake cho lan nó đâm trầy mắt!”

Tôi hốt hoảng:

“Thế có sao không?”

“Cũng không đến nỗi nhưng đang băng đây nè!”

Rồi chị kể tiếp:

“Anh Vân thấy vậy cầm miếng band aid chạy ra, dán cho chị vừa xong, nhìn lên cây lan thấy băng giá 250\$, anh lập tức đẩy chị ra, tới gần xem cho rõ: “Trời, cái cây chết tiệt này mà em mua 250\$ đó hả?”

Chị lập tức phân trần:

“Đâu có, nó sale!”

Nhưng chẳng thèm nghe, anh lượm một khúc cây ở dưới đất lên, chỉ vào cây kể tiếp:

“500\$, 750\$, 1000\$, 1250\$, 1500\$...”

Chịu không nổi nữa, đến cây 1750\$ anh quát một phát, cái cây rớt xuống đất, bể tan tành, chậu theo đường chậu, lan theo đường lan.

“Xài tiền như thế này thảo nào không có tiền dành dụm cho mấy đứa nhỏ, mấy cái cây cỏ dại này tôi vất hết, vất hết!”

Hết hồn, chị dịu giọng:

“Không phải, cái cây này nó sale chỉ có 100\$ thôi, còn cây kia có 10\$, cây này 15\$, cây kia nhỏ H cho em, cây kia nữa là chị Huệ cho, cây này chị Mai cho...”

“Bà làm như tôi ngu, ai mà trồng lan cho bà không! Chơi ba cái thứ đắt đỏ không giống đâu vào đâu hết!”

Tôi sợ sệt hỏi:

“Rồi có yên không?”

Chị thút thít kể tiếp:

“Chị ám ức quá, ngôi bệt xuống khóc, vừa khóc vừa lượm cái cây bị đập bỏ vào chậu và thâu lượm bãi chiến trường. Tức quá, cái cây chị mới mua được của ông Bùi Mạnh Hà vừa đoạt giải ở SBIOS, cái cây Cym. Memoria Thúy Hồng Bùi “Mỹ Vân” đó.

“Ảnh bán cây đó cho chị sao?”

Chị sụt sịt tiếp:

“Năn nỉ gẫy cả lưỡi ông mới bán, 1000\$ đó! Chắc nó chết quá em ơi!”

“Trời, cái chị này chơi thứ dữ, cái cây 1000\$ mà cũng dám mua, thảo nào anh Vân ảnh hết là phải mà!”

Chị càng thụt thít to hơn:

“Ảnh đánh mạnh quá cái cây nó bị dập chắc không cứu nổi! “

Tôi đành ăn ừ:

“Không sao đâu chị, Cymbidium nó mạnh lắm, không chết được đâu!”

Cúp máy rồi tôi thờ dài, chắc sắp sửa đến phiên tôi đó. Vài tiếng sau tôi gọi lại check xem chị có ổn không. Giọng chị hờn hờ lắm tôi hơi ngạc nhiên:

“Ừa, chị ổn rồi hả?”

“Ừ, chị có sao đâu?”

“Ừa hồi nãy khóc quá trời mà!”

“Đâu có, chị bị allergy!”

“Ừa, là sao?”

Chị tỉnh queo:

“Sao là sao?”

Tức quá tôi hét lên:

“Là hồi nãy anh Vân...”

Chị cười to:

“Chị mơ đó thôi!”

Tôi thét lên:

“Chị giỡn như vậy mà coi được đó hả?”

Chị cười xòa :

“Chị chọc cho mày vui mà chị cũng đỡ buồn đó mà!”

Tôi thốt lên:

“Cái bà này, tiêu tiền cho lan quá rồi cảm thấy tội lỗi, nghĩ toàn chuyện tào lao, làm em tưởng anh Vân như ông “Kẹ”, chị mà coi phim ma thì thể nào cũng bịa được chuyện “Ma Lan” như Stephen King cho mà xem!”

Chị cười:

“Không, anh Vân hiền lắm! Nhưng nghe tiếng thờ dài của ảnh mỗi khi bước ra vườn lan chị xót ruột lắm!”

Tôi bảo:

“Thôi được, chút nữa em xuống tặng chị đôi liễn có hai câu này nghe:”

*“Ta Cứ Tưởng Trần Gian Là Cõi Thật
Thế Cho Nên Tất Bất Đền Bây Giờ!”*

Ảnh: yume.vn

Bắc Cali

Phiếm Lan